

VAJTIMET

1

2

3

4

5

KAPITULL 1

Si qëndron vallë i vetmuar qyteti që ishte plot e përplot me popull? E madhja midis kombeve është bërë si një e ve; princesha midis provincave i është nënshtruar haraçit.

² Ajo qan me hidhërim natën, lotët vijëzojnë faqet e saj; midis gjithë atyre që e donin nuk ka njeri që ta ngushëllojë; tërë miqtë e saj e kanë tradhëtuar, janë bërë armiq të saj.

³ Juda ka shkuar në robëri, mbi të rëndojnë pikëllimi dhe një skllavëri e rëndë; ai banon midis kombeve, nuk gjen prehje; tërë përndjekësit e tij e kanë arritur midis fatkeqësive.

⁴ Rrugët e Sionit mbajnë zi, sepse askush nuk vjen më në festat solemne; tërë portat e tij janë të shkreta, priftërinjtë e tij psherëtinjë, virgjëreshat e tij hidhërohen dhe ai është në trishtim.

⁵ Kundërshtarët e tij janë bërë sundimtarë, armiqtë e tij begatohen, sepse Zoti e ka mjeruar për shkak të morisë së shkeljeve të tij; fëmijët e tij kanë shkuar në robëri përpara armikut.

⁶ Vajza e Sionit ka humbur tërë madhështinë e saj; krerët e tij janë bërë si drerë që nuk gjejnë kullotë; ecin pa forca përpara atyre që i ndjekin.

⁷ Në ditët e trishtimit të tij dhe të endjes Jeruzalemi kujton tërë të mirat e çmuara që zotëronte qysh nga ditët e lashta. Kur populli i tij binte në dorë të armikut dhe askush nuk i vinte në ndihmë, kundërshtarët e tij e shikonin dhe qeshnin me shkatërrimin e tij.

⁸ Jeruzalemi ka mëkatuar rëndë, prandaj është bërë një gjë e fëlliqur; tërë ata që e nderonin e përçmojnë, sepse e kanë parë lakuriq, po, ai psherëtin dhe kthehet prapa.

⁹ Fëlliqësia e tij ishte në cepat e rrobave të tij, nuk mendonte për fundin e tij; prandaj ra në mënyrë të habitshme, pa pasur njeri që ta ngushëllojë: "Shiko, o Zot, dëshpërimin tim sepse armiku po ngrihet".

¹⁰ Kundërshtari ka shtrirë dorën mbi të gjitha thesaret e tua, sepse pa kombet të hyjnë në shenjtëroren tënde; pikërisht ata që ti u kishe urdhëruar të mos hynin në kuvendin tënd.

¹¹ Tërë populli i tij psherëtin duke kërkuar bukë; japin gjërat e tyre më të çmuara për ushqim me qëllim që të rifitojnë jetën. "Shiko, o Zot, dhe kqyr sa jam bërë i neveritshëm!". pranimi i mëkateve të tij dhe pasojat e tyre

¹² "Asgjë e tillë mos t'ju ndodhë, o ju që kaloni afër. Soditni dhe shikoni, në se ka një dhimbje të ngjashme me dhembjen time, ajo që më brengos dhe që Zoti më ka dhënë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë.

¹³ Nga lart ka dërguar një zjarr në kockat e mia, i kaplon ato; ka shtrirë një rrjetë në këmbët e mia, më ka kthyer prapa, më ka shkretuar në kapitjen e ditëve të mia.

¹⁴ Nga dora e tij është lidhur zgjedha e shkeljeve të mia, që lidhen bashkë dhe rëndojnë mbi qafën time; më ka pakësuar forcën time; Zoti më ka lënë në duart e atyre të cilëve nuk

mund t'u bëj ballë.

15 Zoti ka rrëzuar në mesin tim tërë trimat e mi; ka thirrur kundër meje një kuvend për të shtypur të rinjtë e mi; Zoti ka shtypur si në një butinë bijën e virgjër të Judës.

16 Prandaj unë qaj; sytë e mi, vetë sytë e mi shkrihen ndër lot, sepse ngushëlluesi që do të mund të më jepte përsëri jetën është larg meje. Bijtë e mi janë të dëshpëruar, sepse armiku doli fitimtar".

17 Sioni zgjat duart e tij, por nuk ka njeri që ta ngushëllojë. Përsa i përket Jakobit, Zoti ka urdhëruar që ata që janë rreth tij të bëhen armiq të tij. Jeruzalemi është bërë në mes tyre si një gjë e papastër.

18 Zoti është i drejtë, sepse jam rebeluar kundër fjalës së tij. Dëgjoni, pra, o popuj mbarë, dhe shikoni dhimbjen time! Virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë shkuar në robëri.

19 Thirra dashnorët e mi, por ata më kanë mashtruar; priftërinjtë e mi dhe pleqtë e mi nxorën frymën e fundit në qytet, ndërsa kërkonin ushqim për të shpëtuar jetën e tyre.

20 Shiko, o Zot, unë jam në ankth. Zorrët e mia dridhen, zemra ime është e tronditur brenda meje, sepse kam qënë rebele e madhe. Jashtë shpata më la pa bij, në shtëpi është si të jetë vdekje.

21 Më dëgjojnë që psherëtim, askush nuk më ngushëllon. Tërë armiqtë e mi e kanë mësuar fatkeqësinë time dhe janë të kënaqur që ti ke bërë këtë gjë. Ti do të sjellësh ditën që ke lajmëruar, dhe atëherë do të jenë si unë.

22 Le të vijë para teje tërë ligësia e tyre, dhe trajtoi ashtu si më ke trajtuar mua për shkak të të gjitha shkeljeve të mia. Sepse të shumta janë psherëtimat e mia dhe zemra ime lëngon.

KAPITULL 2

Si bëhet që në zemërimin e tij Zoti ka mbuluar me një re bijën e Sionit? Ai ka hedhur nga qielli në tokë lavdinë e Izraelit dhe nuk u kujtua për ndenjësën e këmbëve të tij ditën e zemërimit të tij.

2 Zoti i ka shkatërruar pa mëshirë të gjitha banesat e Jakobit; në zemërimin e tij ka shembur fortesat e bijës së Judës, i ka hedhur për tokë duke përdhosur mbretërinë dhe krerët e saj.

3 Me një zemërim të zjarrtë ka thyer tërë fuqinë e Izraelit, ka tërhequr të djathtë e tij përpara armikut, ka djegur në mes të Jakobit si një zjarr flakërues që gllabëron gjithçka rreth e qark.

4 Ka nderur harkun e tij si një armik, ka ngritur dorën e djathtë si një kundërshtar, ka shkatërruar të gjitha ato që ishin të këndshme për sytë në çadrën e bijës së Sionit, e ka derdhur zemërimin e tij si një zjarr.

5 Zoti u bë si një armik; përpiu Izraelin, përpiu tërë pallatet e tij, shkatërroi fortesat e tij, shumëfishoi të qarat dhe vajtimet tek e bija e Judës.

6 Shkatërroi tabernakullin e tij si një kopësht, prishi vendin ku mblidhet kuvendi; Zoti bëri të harrohen në Sion festat solemne dhe të shtunat dhe gjatë tërbimit e të zemërimit të tij hodhi poshtë mbretër dhe priftërinj.

7 Zoti braktisi altarin e tij, hodhi poshtë shenjtëroren e tij, dorëzoi në dorë të armikut muret e fortesave të tij; ata lartuan britma në shtëpinë e Zotit si në një ditë feste solemne.

8 Zoti vendosi të shkatërrojë muret e bijës së Sionit; vuri litarin, nuk ka hequr dorë nga shkatërimi; ka bërë të vajtojnë fortësia dhe mure; që të dyja lëngojnë.

9 Portat e tij janë fundosur në dhe; ai ka prishur dhe ka copëtuar shufrat e tyre; mbreti i tij

dhe krerët e tij ndodhen midis kombeve; nuk ka më ligj, dhe profetët e tij nuk marrin asnjë vegim nga Zoti.

¹⁰ Pleqtë e bijës së Sionit ulen për tokë në heshtje; kanë hedhur pluhur mbi kokën e tyre, kanë ngjeshur trupin me thes; virgjëreshat e Jeruzalemit ulin deri në tokë kokën e tyre.

¹¹ Sytë e mi konsumohen nga të qarat, zorrët e mia drithërohen, mëlçia ime përhapet për tokë për shkak të shkatërrimit të bijës së popullit tim, për ligështimin e fëmijëve dhe të foshnjave në gji në sheshet e qytetit.

¹² Ata u kërkonin nënave të tyre: "Ku është gruri dhe vera?", ndërsa po ligështoheshin si të plagosur për vdekje në sheshet e qytetit dhe jepnin shpirt në prehrin e nënave të tyre.

¹³ Si mund të të jap zemër? Në çfarë do të të ngjas, o bijë e Jeruzalemit? Çfarë gjë do të krahasoj me ty që të të ngushëlloj, o bijë e virgjër e Jeruzalemit? Sepse shkatërrimi yt është i madh si deti; kush mund të të shërojë?

¹⁴ Profetët e tu kanë pasur për ty vegime të rreme dhe të paarsyeshme; nuk kanë zbuluar lakuriq paudhësinë tënde që të largojnë robërinë prej teje; ata kanë shqiptuar për ty profeci të rreme dhe mashtruese.

¹⁵ Tërë kalimtarët i rrahin duart kundër teje; fërshëllojnë dhe tundin kokën kundër bijës së Jeruzalemit: "Ky qënka qyteti që e quanin "bukuri e përsosur", "gëzimi i tërë tokës"?".

¹⁶ Tërë armiqtë e tu hapin gojën kundër teje; fërshëllojnë dhe kërcëllojnë dhëmbët, dhe thonë: "E kemi gëlltitur! Po, kjo është dita që prisnim; arritëm ta shohim".

¹⁷ Zoti ka realizuar atë që kishte menduar; ka mbajtur fjalën që kishte dekretuar në ditët e lashta. Ka shkatërruar pa asnjë mëshirë, ka vepruar në mënyrë që armiku të gëzohet me ty, ka lavdëruar fuqinë e kundërshtarëve të tu.

¹⁸ Zemra e tyre i bërtet Zotit: "O mure të bijës së Sionit, bëni që të derdhen lotët si një përrua ditën e natën. Mos i jepni qetësi vetes, mos paçin çlodhje bebet e syve tuaj.

¹⁹ Çohuni, bërtisni natën, në fillim të çdo vigjiljeje. Dërdhni si ujë zemrën tuaj përpara fytyrës së Zotit. Ngrini duart në drejtim të tij për jetën e fëmijëve tuaj, që mpaken nga uria në hyrje të të gjitha rrugëve".

²⁰ "Shiko, o Zot, dhe shqyrto. Cilin ke trajtuar në këtë mënyrë? A duhet të hanin gratë frytin e barkut të tyre, fëmijët që përkëdhelnin? A duhet të vriteshin prifti dhe profeti në shenjtëroren e tij?

²¹ Të vegjëlit dhe pleqtë dergjen për tokë nëpër rrugë; virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë rënë nga shpata; ti i ke vrarë ditën e zëmërimit tënd, i ke masakruar pa mëshirë.

²² Ti ke mbledhur si për një ditë feste tmerret që më rrethojnë nga çdo anë. Në ditën e zëmërimit të Zotit nuk pati as ikanak as të mbetur. Ata që kisha ushqyer me gji dhe që kisha rritur, i shfarosi armiku im".

KAPITULL 3

Unë jam njeriu që pa hidhërimin nën thuprën e tërbimit të tij.

² Ai më ka udhëhequr dhe më ka bërë të eci nëpër terr dhe jo në dritë.

³ Po, kundër meje ai ka kthyer disa herë dorën e tij tërë ditën.

⁴ Ai ka konsumuar mishin tim dhe lëkurën time, ka coptuar kockat e mia.

⁵ Ka ndërtuar fortësa kundër meje, më ka rrethuar me hidhërim dhe me ankth.

⁶ Ka bërë që unë të banoj në vende plot errësirë, ashtu si të vdekurit prej shumë kohe.

⁷ Më ka ndërtuar një mur rreth e qark, me qëllim që unë të mos dal; e ka bërë të rëndë zinxhirin tim.

- ⁸ Edhe kur bërtas dhe kërkoi ndihmë me zë të lartë, ai nuk pranon të dëgjojë lutjen time.
- ⁹ Ai i ka mbyllur rrugët e mia me gurë të prerë, i ka bërë shtigjet e mia plot me prita.
- ¹⁰ Ai ka qenë për mua si një ari në pritë, si një luan në vende të fshehta.
- ¹¹ Ka devijuar rrugët e mia, më ka coptuar dhe më ka dëshpëruar.
- ¹² Ka nderur harkun e tij dhe më ka bërë objekt të shigjetave të tij.
- ¹³ Ka bërë të depërtojnë në zemrën time shigjetat e kukurës së tij.
- ¹⁴ Jam bërë tallja e tërë popullit tim, kënga e tij e tërë ditës.
- ¹⁵ Më ka ngopur me hidhërim, më ka bërë të pij pelin.
- ¹⁶ Më ka coptuar dhëmbët me zall, më ka mbuluar me hi.
- ¹⁷ Ke larguar shpirtin tim nga paqja, kam harruar mirëqënien.
- ¹⁸ Kam thënë: "Është zhdukur besimi im dhe shpresa ime tek Zoti".
- ¹⁹ Kujtohu për pikëllimin dhe për endjen time, për pelinin dhe hidhërimin.
- ²⁰ Shpirti im kujtohet gjithnjë për këtë dhe është i rrëzuar brenda meje.
- ²¹ Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua të shpresoj.
- ²² Është një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht.
- ²³ Përtëriten çdo mëngjes; e madhe është besnikeria jote.
- ²⁴ "Zoti është pjesa ime", thotë shpirti im, "prandaj do të kem shpresë tek ai.
- ²⁵ Zoti është i mirë me ata që kanë shpresë tek ai, me shpirtin që e kërkon.
- ²⁶ Gjë e mirë është të presësh në heshtje shpëtimin e Zotit.
- ²⁷ Gjë e mirë është për njeriun të mbajë zgjedhën në rininë e tij.
- ²⁸ Le të ulet i vetmuar dhe të qëndrojë në heshtje kur Perëndia ia imponon.
- ²⁹ Le ta vërë gojën e tij në pluhur, ndofta ka ende shpresë.
- ³⁰ Le ti japë faqen atij që e godet, të ngopet me fyerje.
- ³¹ Sepse Zoti nuk hedh poshtë për gjithnjë;
- ³² por, në rast se të hidhëron, do ti vijë keq sipas shumicës së zemërmirësive të tij,
- ³³ sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin dhe hidhërimin e bijve të njerëzve.
- ³⁴ Kur dikush shtyp nën këmbët e tij tërë robërit e dheut,
- ³⁵ kur dikush shtrëmbëron të drejtën e një njeriu në prani të Më të Lartit,
- ³⁶ kur dikujt i bëhet një padrejtësi në çështjen e tij, a nuk e shikon Zoti?
- ³⁷ Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar?
- ³⁸ E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë nga goja e Më të Lartit?
- ³⁹ Pse vallë ankohet një njeri i gjallë, një njeri për ndëshkimin e mëkateve të tij?
- ⁴⁰ Le të shqyrtojmë rrugët tona, t'i hetojmë dhe të kthehemi tek Zoti.
- ⁴¹ Le të ngremë lart zemrat tona dhe duart tona në drejtim të Perëndisë të qiejve.
- ⁴² Ne kemi kryer mëkate, kemi qënë rebelë dhe ti nuk na ke falur.
- ⁴³ Je mbështjellë në zëmërimin tënd dhe na ke ndjekur, na ke vrarë pa mëshirë.
- ⁴⁴ Ti je mbështjellë në një re, në mënyrë që asnjë lutje të mos kalonte dot.
- ⁴⁵ Na ke bërë plehra dhe mbeturina në mes të popujve.
- ⁴⁶ Tërë armiqtë tanë kanë hapur gojën kundër nesh.
- ⁴⁷ Na ka rënë mbi trup tmerri, laku, dëshpërimi i thellë dhe shkatërrimi.
- ⁴⁸ Rrëke uji rrjedhin nga sytë e mi për shkatërrimin e bijës së popullit tim.
- ⁴⁹ Syri im derdh lot pa pushim, pa ndërprerje,

- ⁵⁰ deri sa Zoti të mos vështrojë nga qielli dhe të mos shikojë.
- ⁵¹ Syri im i sjell dhembje shpirtit tim për të gjitha bijat e qytetit tim.
- ⁵² Ata që më urrejnë pa shkak më kanë gjuajtur si të isha zog.
- ⁵³ Kanë shkatërruar jetën time në gropë, më kanë hedhur gurë.
- ⁵⁴ Ujrat rrjedhin mbi kokën time, unë thoja: "Ka marrë fund për mua".
- ⁵⁵ Përmenda emrin tënd, o Zot, nga thellësia e gropës.
- ⁵⁶ Ti e dëgjove zërin tim; mos ia fshih veshin tënd psherëtimës sime, thirrjes time për ndihmë.
- ⁵⁷ Kur të kam thirrur ti je afruar; ke thënë: "Mos ki frikë!"
- ⁵⁸ O Zot ti ke mbrojtur çështjen e shpirtit tim, ti ke çliruar jetën time.
- ⁵⁹ O Zot, ti ke parë dëmin që kam pësuar, prandaj mbro çështjen time!
- ⁶⁰ Ti ke parë tërë frymën e tyre të hakmarrjes, intrigat e tyre kundër meje.
- ⁶¹ Ti ke dëgjuar fyerjet e tyre, o Zot, tërë intrigat e tyre kundër meje,
- ⁶² fjalimet e tyre që ngrihen kundër meje, atë që mendojnë kundër meje tërë ditën.
- ⁶³ Vër re kur ulen dhe kur ngrihen, unë jam kënga e tyre.
- ⁶⁴ Shpërbleji, o Zot, sipas veprës së duarve të tyre.
- ⁶⁵ Bëji zemërgur, mallkimi yt qoftë mbi ta.
- ⁶⁶ Ndiqi në zemërimin tënd dhe shkatërroi poshtë qiejve të Zotit.

KAPITULL 4

Si u nxi ari, si u prish ari më i mirë! Gurët e shenjtërores u shpërndanë në hyrje të të gjitha rrugëve.

- ² Bijtë e çmuar të Sionit që çmoheshin si ar i kulluar, vallë si u konsideruan si enë prej balte, si punë e kryer nga duart e poçarit?
- ³ Edhe çakejtë japin gjirin për të ushqyer të vegjëlit e tyre, por bija e popullit tim është bërë mizore si strucët e shkretëtirës.
- ⁴ Gjuha e foshnjës në gji ngjitet, në qiellzën e tij nga etja; fëmijët kërkojnë bukë, por nuk ka njeri që t'ua japë atyre.
- ⁵ Ata që hanin ushqime të shijshme lëngojnë nëpër rrugë; ata që ishin rritur në purpur përqafojnë plehërishten.
- ⁶ Ndëshkimi i paudhësisë të vajzës së popullit tim është më i madh se ndëshkimi i mëkatit të Sodomës, që u shkatërrua në një çast, pa ndërhyrjen e dorës së njeriut kundër saj.
- ⁷ Princat e saj ishin më të shkëlqyeshëm se bora, më të bardhë se qumështi; e kishin trupin më të kuq se koralet, fytyra e tyre ishte si një safir.
- ⁸ Tani pamja e tyre është më e zezë se terri; nuk njihen dot më nëpër rrugë; lëkura e tyre bashkohet me kockat e tyre, është tharë, është bërë si dru.
- ⁹ Të vrarët nga shpata janë më mirë se ata që vdesin nga uria, sepse këta të fundit mbarojnë të rraskapitur nga mungesa e prodhimeve të fushës.
- ¹⁰ Duart e grave të mëshirëshme kanë pjekur vetë fëmijët e tyre, të cilët u kanë shërbyer si ushqim, në shkatërrimin e bijës së popullit tim.
- ¹¹ Zoti i dha fund tërbimit të tij, ka derdhur zemërimin e tij të zjarrtë, ka ndezur në Sion një zjarr, që ka gllabëruar themelet e tij.
- ¹² Mbretërit e dheut dhe tërë banorët e botës nuk do të kishin besuar kurrë që kundërshtari dhe armiku do të hynin në portat e Jeruzalemit.

- ¹³ Por kjo ndodhi për shkak të mëkateve të profetëve të tij dhe për shkak të paudhësive të priftërinjve të tij, që kanë derdhur në mes të saj gjakun e njerëzve të drejtë.
- ¹⁴ Ata endeshin si të verbër nëpër rrugë, të ndotur me gjak, në mënyrë që askush nuk mund të prekte veshjet e tyre.
- ¹⁵ Sapo dukeshin njerëzit bërtisnin: "Largohuni, një i papastër! Largohuni, largohuni mos e prekni!". Kur iknin dhe shkonin duke u endur midis kombeve thonin: "Nuk do të mund të rrijnë më këtu".
- ¹⁶ Fytyra e Zotit i ka shpërndarë, nuk do të kthejë mbi ta shikimin e tij; nuk kanë pasur respekt për priftërinjtë dhe as kanë treguar dhembshuri për pleqtë.
- ¹⁷ Përveç kësaj sytë tona konsumoheshin në pritjen e një ndihme të kotë. Nga vendi ynë i vëzhgimit prisnim më kot një komb që nuk mund të na shpëtonte.
- ¹⁸ Na gjuanin në çdo hap, duke na penguar të ecnim nëpër sheshet tona. Fundi ynë është i afërt, ditët tona janë plotësuar, fundi ynë ka mbërritur.
- ¹⁹ Përndjekësit tanë kanë qenë më të shpejtë se shqiponjat e qiellit, na kanë ndjekur në malet, na kanë ngritur prita në shkretëtirë.
- ²⁰ Fryma e flegrave tona, i vajosuri i Zotit është marrë në gropat e tyre, ai për të cilin thoshim: "Në hijen e tij do të jemi midis kombeve".
- ²¹ Gëzohu dhe kënaqu, o bijë e Edomit, që banon në vendin e Utsit. Edhe ty do të të vijë kupa; do të dehesh dhe do të zbulosh lakuriqësinë tënde.
- ²² Ndëshkimi i paudhësisë sate u krye, o bijë e Sionit. Ai nuk do të të çojë më në robëri; por do të ndëshkojë paudhësinë tënde, o bijë e Edomit, do të nxjerrë në shesh mëkatet e tua.

KAPITULL 5

Kujto, o Zot, atë që na ka ndodhur, shiko dhe vër re turpin tonë.

- ² Trashëgimia jonë u ka kaluar të huajve, shtëpitë tona njerëzve që nuk janë tanët.
- ³ Ne u bëmë jetimë, pa etër, nënat tona janë si të veja.
- ⁴ Duhet të paguajmë për ujët që pimë, drutë tona i kemi vetëm me pagesë.
- ⁵ Na ndjekin me një zgjedhë mbi qafë, jemi të rraskapitur dhe nuk kemi fare pushim.
- ⁶ I kemi shtrirë dorën Egjiptit dhe Asirisë për t'u ngopur me bukë.
- ⁷ Etërit tanë kanë mëkatuar dhe nuk janë më, dhe ne mbajmë ndëshkimin për paudhësitë e tyre.
- ⁸ Skllëvërit sundojnë mbi ne, askush nuk mund të na çlirojë nga duart e tyre.
- ⁹ E nxjerrim bukën duke rrezikuar jetën tonë, përpara shpatës së shkretëtirës.
- ¹⁰ Lëkura jonë është ngrohur si në një furrë për shkak të valës së urisë.
- ¹¹ Kanë dhunuar gratë në Sion, virgjëreshat në qytetet e Judës.
- ¹² Krerët janë varur nga duart e tyre, personi i pleqëve nuk është respektuar.
- ¹³ Të rinjtë i vunë të bluajnë, të vegjëlit u rrëzuan nën barrën e druve.
- ¹⁴ Pleqtë nuk mblidhen më te porta, të rinjtë nuk u bien më veglave të tyre.
- ¹⁵ Gëzimi i zemrave tona është pakësuar, vallja jonë është shndërruar në zi.
- ¹⁶ Kurora ka rënë nga koka jonë; mjerë ne, sepse kemi mëkatuar!
- ¹⁷ Prandaj u sëmur zemra jonë, për këto gjëra na janë errësuar sytë:
- ¹⁸ për malin e Sionit që është i shkretuar dhe në të cilin sillen dhelprat.
- ¹⁹ Por ti, o Zot, mbetesh për jetë, dhe froni yt brez pas brezi.

²⁰ Pse do të na harroje për jetë dhe do të na braktisje për një kohë të gjatë?

²¹ Na bëj që të rikthehemi te ti, o Zot, dhe ne do të kthehemi; rivendos ditët tona si në të kaluarën.

²² Mos vallë na hodhe poshtë fare apo je zemëruar me të madhe kundër nesh?

For other languages please go to **www.wordproject.org**